

Nd.

650. Frumvarp til laga

[233. mál]

um breyting á lögum nr. 62 18. maí 1967, um bann gegn veiðum með botnvörpu og flotvörpu.

(Eftir 2. umr. í Nd., 5. maí.)

1. gr.

1. og 3. gr. laganna verði 1. gr. og orðist svo:

Í fiskveiðilandhelgi Íslands, eins og hún er ákveðin í reglugerð, settri samkvæmt lögum nr. 44 5. apríl 1948, skulu bannaðar vera fiskveiðar með botnvörpu og flotvörpu.

Heimilt er ráðherra að veita vélbátum undanþágu frá banni þessu til að stunda kampalampaveiðar og leturhumarveiðar á tilteknum svæðum með venjulegri kampalampavörpu og leturhumarvörpu. Áður en undanþága er veitt, skal leita um hana álits Fiskifélags Íslands.

Þrátt fyrir ákvæði 1. málsg. er ráðherra heimilt, að fengnum tillögum Fiskifélags Íslands, að veita leyfi til síldveiða í landhelgi með flotvörpu. Leyfi þetta skal bundið því skilyrði, að hlutaðeigandi veiðiskip sé eingöngu gert út til síldveiða. Auk þess getur ráðherra bundið leyfið þeim öðrum skilyrðum, er hann telur nauðsynleg, þar á meðal, að allur afli, annar en síld, sé upptækur til ríkissjóðs.

Ráðherra er heimilt samkvæmt tillögum Hafrannsóknastofnunarinnar og að fengnum meðmælum Fiskifélags Íslands að veita fiskrannsóknarskipum og vísindamönnum leyfi til að nota botnvörpu og flotvörpu í rannsóknarskyni innan fiskveiðilandhelgi Íslands. Leyfi samkvæmt þessari málsg. skal ávallt tímabundið.

2. gr.

Á eftir 1. gr. komi ný grein, er verði 2. gr., svo hljóðandi:

Þrátt fyrir ákvæði 1. gr. er íslenskum skipum heimilt að veiða með botnvörpu og flotvörpu innan fiskveiðilandhelginnar á þeim veiðisvæðum og veiðitímum, sem nú verða greind, enda undanþiggi ráðherra ekki tiltekin svæði slíkum veiðum með reglugerð. Þá er rætt er um grunnlinupunkta, er miðað við grunnlinupunkta samkvæmt reglugerð nr. 3/1961, sé annars ekki getið.

A. Norðurland.

- A 1. Frá línu, réttvísandi norður frá Horni (grunnlínupunktur 1), að línu, réttvísandi norðaustur af Langanesi (grunnlínupunktur 9), er heimilt að veiða með botnvörpu og flotvörpu allt árið utan línu, sem dregin er átta sjómílur utan við grunnlínu samkvæmt reglugerð nr. 3/1961, nema á Húnaflóa utan við grunnlínu, sem dregin er frá Horni (grunnlínupunktur 1), að Selskeri ($66^{\circ}07.5'$ n.br. $21^{\circ}31.2'$ v.lg.) og þaðan í Ásbúðarrif (grunnlínupunktur 2).
- A 2. Á tímabilinu 1. október til 16. apríl er heimilt að veiða með botnvörpu og flotvörpu utan línu, sem dregin er 6 sjómílur utan við grunnlínur, sem nefndar eru í A 1, og takmarkast svæði þetta að vestan og austan, svo sem í A 1 greinir.
- A 3. Skipum, 105 brúttó rúmlestir og minni, er heimilt að veiða allt árið á svæði því, sem um getur í A 2, að undanskildu því svæði og þeim tíma, er getur í A 5.
- A 4. Á tímabilinu 1. október til 16. apríl er skipum, 105 brúttó rúmlestir og minni, heimilt að veiða utan línu, sem dregin er 4 sjómílur utan við grunnlínur, sem nefndar eru í A 1, og takmarkast svæði þetta að vestan og austan, svo sem í A 1 greinir.
- A 5. Þrátt fyrir ákvæði A 3 eru veiðar með botnvörpu og flotvörpu bannaðar á tímabilinu 1. júní til 1. október á svæði, sem takmarkast af línu, réttvísandi norður af Rauðunúpum (grunnlínupunktur 6), og línu, réttvísandi norðaustur af Langanesi (grunnlínupunktur 9).
- A 6. Heimilt er að veiða með botnvörpu og flotvörpu allt árið utan línu, sem dregin er í 6 sjómílna fjarlægð frá fjörumarki Grímseyjar.
- A 7. Heimilt er að veiða með botnvörpu og flotvörpu allt árið utan línu, sem dregin er í 3 sjómílna fjarlægð frá fjörumarki Kolbeinseyjar.

B. Austurland.

- B 1. Frá línu, réttvísandi norðaustur af Langanesi (grunnlínupunktur 9), að línu, réttvísandi norðaustur frá Bjarnarey ($65^{\circ}47.1'$ n.br. $14^{\circ}18.3'$ v.lg.), er heimilt að veiða með botnvörpu og flotvörpu allt árið utan línu, sem dregin er 8 sjómílur utan við grunnlínu milli eftirfarandi staða: Langaness (grunnlínupunktur 9), Skálatóarskers ($65^{\circ}59.7'$ n.br. $14^{\circ}37.5'$ v.lg.) og Bjarnareyjar ($65^{\circ}47.1'$ n.br. $14^{\circ}18.3'$ v.lg.).
- B 2. Á tímabilinu 1. október til 16. apríl er heimilt að veiða með botnvörpu og flotvörpu utan línu, sem dregin er 4 sjómílur utan við grunnlínu þá, er í B 1 getur.
- B 3. Frá línu, réttvísandi norðaustur af Bjarnarey ($65^{\circ}47.1'$ n.br. $14^{\circ}18.3'$ v.lg.), að línu, réttvísandi norðaustur af Ósfles ($65^{\circ}37.8'$ n.br. $13^{\circ}55.4'$ v.lg.) er heimilt að veiða með botnvörpu og flotvörpu allt árið utan línu, sem dregin er í 3ja sjómílna fjarlægð frá fjörumarki meginlandsins.
- B 4. Frá línu, réttvísandi norðaustur af Ósfles ($65^{\circ}37.8'$ n.br. $13^{\circ}55.4'$ v.lg.), að línu, réttvísandi suðaustur af Selskeri (grunnlínupunktur 17), er heimilt að veiða með botnvörpu og flotvörpu allt árið utan línu, sem dregin er 12 sjómílur utan við grunnlínu, sem dregin er milli Ósflesjar, Almenningsflesjar ($65^{\circ}33.1'$ n.br. $13^{\circ}40.6'$ v.lg.), Glettinganess (grunnlínupunktur 10) og grunnlínupunkta samkvæmt reglugerð nr. 3/1961 (grunnlínupunktur 11—17).
- B 5. Á tímabilinu 1. nóvember til 1. maí er heimilt að veiða með botnvörpu og flotvörpu á svæði því, sem um getur í B 4, utan línu, sem dregin er 4 sjómílur utan við grunnlínu þá, sem þar getur.
- B 6. Heimilt er að veiða með botnvörpu og flotvörpu allt árið utan línu, sem dregin er í 3ja sjómílna fjarlægð frá fjörumarki Hvalsbaks.
- B 7. Heimilt er að veiða með botnvörpu og flotvörpu á tímabilinu frá 1. september til 1. nóvember utan línu, sem dregin er í þriggja sjómílna fjarlægð frá grunnlínu (grunnlínupunktur 10—11) á svæði, sem takmarkast af línu, sem

dregin er réttvísandi austur frá Álftavíkurtanga (sunnan Húsavíkur), og línu, sem dregin er réttvísandi austur frá Dalatanga.

C. Suðausturland.

- C 1. Frá línu, réttvísandi suðaustur af Selskeri (grunnlínupunktur 17) að 18° vestlægri lengd, er heimilt að veiða með botnvörpu og flotvörpu á tímabilinu 1. maí til 1. marz utan línu, sem dregin er 4 sjómíllur utan við grunnlínu samkvæmt reglugerð nr. 3/1961.
- C 2. Á tímabili því, sem í C 1 segir, er skipum, 350 brúttó rúmlestir og minni, heimilt að veiða með botnvörpu og flotvörpu utan línu, sem dregin er milli Selskers (grunnlínupunktur 17) og Hvítunga (grunnlínupunktur 18) og síðan í 3ja sjómílna fjarlægð frá fjörumarki meginlandsins, á svæði, sem takmarkast að austan af línu, réttvísandi suðaustur frá Hvítungum (grunnlínupunktur 18) og að vestan svo sem í C 1 greinir.

D. Suðurland.

- D 1. Frá 18° vestlægri lengd til 20° vestlæggar lengdar er heimilt að veiða með botnvörpu og flotvörpu allt árið utan línu, sem dregin er 4 sjómíllur utan við grunnlínu samkvæmt reglugerð nr. 3/1961.
- D 2. Skipum, 105 brúttó rúmlestir og minni, er heimilt að veiða með botnvörpu og flotvörpu allt árið utan línu, sem dregin er í 3ja sjómílna fjarlægð frá fjörumarki meginlandsins, á svæði, sem takmarkast að austan og vestan, svo sem í D 1 greinir.
- D 3. Frá 20° vestlægri lengd að línu, réttvísandi suður frá Reykjanesaukavita (63°48.0' n.br. 22°42.7' v.lg.), er heimilt að veiða með botnvörpu og flotvörpu allt árið utan línu, sem dregin er 8 sjómíllur utan við grunnlínu milli Lundadrangs (grunnlínupunktur 28), Geirfuglaskers (grunnlínupunktur 29), Einidrangs (63°27.4' n.br. 20°37.2' v.lg.), Selvogs (63°49.1' n.br. 21°39.4' v.lg.), Hópsness (63°49.3' n.br. 22°24.6' v.lg.) og Eldeyjardrangs (grunnlínupunktur 30), sbr. þó D 8 og D 9.
- D 4. Á tímabilinu 1. maí til 1. janúar er heimilt að veiða með botnvörpu og flotvörpu utan línu, sem dregin er 4 sjómíllur utan við grunnlínu þá, er í D 3 getur, á svæði, sem takmarkast að austan og vestan, svo sem þar greinir, sbr. þó D 8 og D 9.
- D 5. Skipum, 105 brúttó rúmlestir og minni, er heimilt að veiða með botnvörpu og flotvörpu allt árið utan línu, sem dregin er í 3ja sjómílna fjarlægð frá fjörumarki meginlandsins, og takmarkast svæði þetta að austan og vestan, svo sem getur í D 3, sbr. þó D 8 og D 9.
- D 6. Skipum, 105 brúttó rúmlestir og minni, er heimilt að veiða með botnvörpu og flotvörpu á tímabilinu 15. febrúar til 16. apríl upp að suðurströnd meginlandsins á svæði, sem takmarkast að austan af línu, sem dregin er þannig, að Urðarvita og Faxaskersvita beri saman, og að vestan af línu réttvísandi suðvestur frá Þjórsárós (63°46.5' n.br. 20°49.0' v.lg.), sbr. þó D 9.
- D 7. Skipum, 105 brúttó rúmlestir og minni, er heimilt að veiða með botnvörpu og flotvörpu allt árið upp að suðurströnd meginlandsins á svæði, sem takmarkast að austan af lengdarbaug 21°57' vesturlengdar og að vestan af lengdarbaug 22°32' vesturlengdar, sbr. þó D 9.
- D 8. Öll veiði er bönnuð allt árið á svæði, þar sem vatnsleiðsla og rafstrengur liggur milli Vestmannaeyja og meginlands. Svæði þetta takmarkast að austan af línu, sem dregin er þannig, að Bjarnarey að vestan beri í Elliðaey að austan, og að vestan takmarkast það af línu, sem dregin er þannig, að Urðarvita og Faxaskersvita beri saman. Enn fremur er öll veiði bönnuð á svæði, þar sem sæsimastrengir liggja frá Vestmannaeyjum til útlanda á 200 metra belti beggja megin við strengina.

- D 9. Ráðherra er heimilt að banna með reglugerð botnvörpu- og flotvörpuveiðar á tímabilinu 1. marz til 1. maí, eftir því sem þörf þykir, á svæðum, sem um getur í D 3—D 7.

E. Reykjanes- og Faxaflóasvæði.

- E 1. Frá línu, réttvísandi suður úr Reykjanesaukavita, að línu, réttvísandi 240° frá Hafnarbergi (63°52.8' n.br. 22°44.2' v.lg.), er heimilt að veiða með botnvörpu og flotvörpu allt árið utan línu, sem dregin er í 6 sjómílna fjarlægð frá fjörumarki meginlandsins, sbr. þó E 9.
- E 2. Skipum, 350 brúttó rúmlestir eða minni, er heimilt að veiða með botnvörpu og flotvörpu allt árið á svæði, sem takmarkast að austan og vestan, svo sem í E 1 getur, utan línu, sem dregin er í 3ja sjómílna fjarlægð frá fjörumarki meginlandsins, sbr. þó E 9.
- E 3. Frá línu, réttvísandi 240° frá Hafnarbergi (63°52.8' n.br. 22°44.2' v.lg.), að 64°40' norðlægrar breiddar, er heimilt að veiða með botnvörpu og flotvörpu allt árið utan línu, sem dregin er 4 sjómíliur utan grunnlínu milli Eldeyjardrangs (grunnlínupunktur 30) og Gáluvíkurtanga (64°44.9' n.br. 23°55.3' v.lg.), sbr. þó E 9.
- E 4. Á tímabilinu 1. október til 1. janúar er heimilt að veiða með botnvörpu og flotvörpu utan línu, sem dregin er 1 sjómíli innan við grunnlínu þá, er getur í E 3, milli 64°0' norðlægrar breiddar og 64°35' norðlægrar breiddar, sbr. þó E 9.
- E 5. Skipum, 350 brúttó rúmlestir og minni, er heimilt að veiða með botnvörpu og flotvörpu allt árið utan línu, sem dregin er úr punkti, 4 sjómíliur 240° réttvísandi frá Hafnarbergi (63°52.8' n.br. 22°44.2' v.lg.) í punkt, 4 sjómíliur réttvísandi vestur af Garðskagavita (64°04.9' n.br. 22°41.7' v.lg.), og þaðan í Malarrifsvita (64°43.7' n.br. 23°48.5' v.lg.), en að norðan og sunnan takmarkast svæði þetta, svo sem um getur í E 3, sbr. þó E 9.
- E 6. Skipum, 105 brúttó rúmlestir og minni, er heimilt að veiða með botnvörpu og flotvörpu á tímabilinu 1. júní til 1. janúar á svæði, sem afmarkast af línunum, sem dregnar eru milli eftirgreindra staða og í réttvísandi vestur frá þeim, sbr. þó E 9:
- a) 64°12' n.br., 22°20' v.lg.
b) 64°25' n.br., 22°30' v.lg.
- E 7. Frá 64°40' n.br. að línu, réttvísandi vestur af Öndverðarnesvita (64°53.1' n.br. 24°02.9' v.lg.), er heimilt að veiða með botnvörpu og flotvörpu allt árið að línu, sem dregin er 4 sjómíliur utan við grunnlínu milli Eldeyjardrangs (grunnlínupunktur 30), Gáluvíkurtanga (64°44.9' n.br. 23°55.3' v.lg.), Hraunvarar (64°49.6' n.br. 24°01.0' v.lg.), Skálasnaga (grunnlínupunktur 32) og Bjargtanga (grunnlínupunktur 33), sbr. þó E 9.
- E 8. Skipum, 105 brúttó rúmlestir og minni, er heimilt að veiða með botnvörpu og flotvörpu á tímabilinu 1. júní til 1. janúar upp að einni sjómíli frá fjörumarki, en þó ekki austan við línu, sem dregin er úr Malarrifsvita í punkt, 4 sjómíliur réttvísandi vestur frá Garðskagavita, en að norðan og sunnan takmarkast svæði þetta, svo sem um getur í E 7, sbr. þó E 9.
- E 9. Ráðherra er heimilt að banna með reglugerð botnvörpu- og flotvörpuveiðar á tímabilinu 1. janúar til 15. maí, eftir því sem þörf þykir, á svæðum, sem um getur í E 1—E 8.

F. Breiðafjörður.

- F 1. Frá línu, réttvísandi vestur frá Öndverðarnesvita að línu, réttvísandi vestur frá Bjargtöngum, (grunnlínupunktur 33), er heimilt að veiða allt árið með botnvörpu og flotvörpu utan línu, sem dregin er 4 sjómíliur utan við grunnlínu samkvæmt reglugerð nr. 3/1961, sbr. þó F 5.

- F 2. Á tímabilinu 16. september til 1. janúar er heimilt að veiða með botnvörpu og flotvörpu utan línu, sem dregin er úr punkti, 2 sjómíllur réttvísandi norður frá Öndverðarnesvita í Bjargtanga (grunnlínupunktur 33), milli lína, sem dregnar eru réttvísandi 250° úr stað á $65^\circ 09'$ n.br. $23^\circ 40'$ v.lg. og 290° úr stað á $65^\circ 19'$ n.br. $23^\circ 51'$ v.lg., sbr. þó F 5.
- F 3. Skipum, 105 brúttó rúmlestir og minni, er heimilt að veiða með botnvörpu og flotvörpu á tímabilinu 1. júní til 16. september utan línu, sem dregin er 2 sjómíllur réttvísandi norður frá Öndverðarnesvita og þaðan í punkt $65^\circ 0'$ n.br. $23^\circ 30'$ v.lg. og þaðan í punkt $65^\circ 09'$ n.br. $23^\circ 40'$ v.lg., og línu, sem dregin er í 250° réttvísandi stefnu úr þeim punkti, sbr. þó F 5.
- F 4. Á tímabilinu 16. september til 1. janúar er skipum, 105 brúttó rúmlestir og minni, heimilt að veiða með botnvörpu og flotvörpu utan línu, sem dregin er réttvísandi 250° úr punkti $65^\circ 09'$ n.br., $23^\circ 40'$ v.lg., og línu úr þeim punkti í punkt $65^\circ 19'$ n.br., $23^\circ 51'$ v.lg., og þaðan í réttvísandi 290° , sbr. þó F 5.
- F 5. Ráðherra er heimilt að banna með reglugerð botnvörpu- og flotvörpuveiðar á tímabilinu 1. janúar til 1. maí, eftir því sem þörf þykir, á svæðum, sem getur í F 1—F4.

G. Vestfirðir.

- G 1. Skipum, 350 brúttó rúmlestir og minni, er heimilt að veiða með botnvörpu og flotvörpu á tímabilinu 1. október til 1. janúar utan línu, sem dregin er 4 sjómíllur utan við grunnlínu samkvæmt reglugerð nr. 3/1961, á eftirgreindum svæðum:
- á svæði, sem takmarkast af línunum, réttvísandi 300° frá Kópanesi (grunnlínupunktur 34) og Fjallaskagavita ($66^\circ 0.4'$ n.br., $23^\circ 48.8'$ v.lg.) og
 - á svæði, sem takmarkast af línunum, réttvísandi norðvestur frá Rit ($66^\circ 21.3'$ n.br., $23^\circ 11.5'$ v.lg.) og réttvísandi norður frá Kögri (grunnlínupunktur 37).

3. gr.

Á eftir 2. gr. laganna komi ný grein, er verði 3. gr. og orðist svo:
Heimildir þær, sem veittar eru í 2. gr. til veiða með botnvörpu og flotvörpu, taka og til dragnótaveiða. Að öðru leyti halda áfram gildi sínu lög nr. 40 9. júní 1960, um takmarkað leyfi til dragnótaveiða í fiskveiðilandhelgi Íslands undir vísindalegu eftirliti.

Ráðherra er heimilt að veita frekari togveiðiheimildir en greindar eru í lögum þessum um takmarkaðan tíma og á tilteknum veiðisvæðum, ef hafís lokar venjulegum fiskimiðum innan fiskveiðilandhelginnar, enda komi til meðmæli Hafrannsóknastofnunarinnar.

4. gr.

2. gr. laganna verði 4. gr. og orðist svo:
Nú er botnvörpuskip í fiskveiðilandhelgi, þar sem því er óheimil veiði, og skulu þá veiðarfæri öll vera í búlka innanborðs.

5. gr.

Í 4. gr. laganna, sem verði 5. gr., komi í stað orðanna: „1. gr.“ orðin: 1., 2. og 3. gr., og í stað orðanna: „2. gr.“ orðin: 4. gr.

6. gr.

Í 6. gr. laganna, sem verði 7. gr., komi í stað orðanna: „1. gr.“ orðin: 1., 2. og 3. gr. og í stað orðanna: „4. gr.“ orðin: 5. gr.

Aftan við 6. gr. laganna komi ný málsg., svo hljóðandi:
Nú gerist skipstjóri sekur um ítrekuð brot á lögum þessum, og er þá heimilt að svipta hann skipstjórnarréttindum um tiltekinn tíma.

7. gr.

5.—8. gr. laganna verði 6.—9. gr.

8. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi. Ákvæði 2. og 3. gr. laganna gilda til ársloka 1971.